

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXII. évfolyam 5. szám

2022. május

Anyák napján szeretettel köszöntjük az édesanyákat, nagymamákat!

Buzdítás anyák napjára

Május első vasárnapja. Ez a vasárnap 1925 óta különös jelentőséggel bír Magyarországon. Nem csak azért, mert eddigre már a tavasz teljes pompájában mutatja meg magát, hanem – talán nem függetlenül az időszaktól – ezen a napon köszöntjük az édesanyákat.

Ebben a rövid kis írásban szeretném, ha velem tartana az olvasó, hogy együtt járjuk körül legalább részben mindazokat a gondolatokat és érzéseket, amelyek az édesanyákhoz, és az anyasághoz, ehhez a nagyon összetett szerephez kapcsolódnak. Az első érzés a csodálat. Lenyűgöz, ahogy Isten a nőt úgy teremtette meg, hogy egész teste alkalmas legyen arra, hogy egy új élet megfogadjon és felnővekedjen benne. Mélységes tisztelet és elismerés van bennem az édesanyák iránt, akik elképzelhetetlen erőfeszítéssel, fájdalokat átélve, mégis az új élet feletti örömmel eltelve világra hoznak egy új életet. Csodálom a kitartásukat, amikor hónapokon, éveken át gondoznak egy kis életet, saját erejüket, pihenésüket, kényelmüket feláldozva. És felnézek rájuk azért az önzetlen szeretetért, ahogyan egész további életükben fordulnak gyermekeik felé. Adjunk hálát az

ilyen édesanyákért. És azokért, akik éjjelente a gyerekeik mellett virrasztanak. Akiknek van türelmük egy kisgyerek számtalan kérdésének a megválaszolására. Akik megpróbálnak higgadtak maradni, amikor a gyerekük a határait feszegeti. Akik megsütik azt a kedvenc süteményt, és visszavarrják a leszakadt gombot a kedvenc ruháról. Akik végig ülik a hosszú szülői értekezleteket. Akik együtt izgulnak gyermekeikkel egy-egy megmérettetés előtt. Akik a lelátón szurkolnak.

Akik támogatják a már felnőtt gyerekeiket jelenléttel, jó tanáccsal, akár anyagilag is. Akik vállalják a félelmet és létbizonytalanságot, csak hogy gyermekeiket biztonságban tudják a háború borzalmai elől. És kérjük is Istent, hogy adjon az édesanyáknak elég erőt, szeretetet és bölcsességet, hogy mindezekre továbbra is képesek legyenek; hogy jól tudják betölteni az anyaságra

kapott elhívásukat. Mi gyermekek, adott esetben apák is pedig kérjünk bölcsességet, hogy meglássuk, hogy hogy tudunk édesanyánk, szülőtársunk terhein enyhíteni.

Azt se feledjük el, hogy sokaknak nem felhőtlen ez az ünnep. Vannak, akiknek az édesanyjuk már nincs jelen e földön, így nem tudják személyesen felköszönteni őt. Másoknak ugyan még él az édesanyjuk, de esetleg megromlott a vele való kapcsolatuk, vagy soha nem volt módjuk megtapasztalni a valódi anyai szeretet mélységét. Megint mások csak vágnak az anyaságra, de az még nem adatott meg nekik. Mindazoknak, akik ezek bármelyikében érintettek, azt kívánom, hogy Isten töltsse be az ebből fakadó hiányt, és adjon meg mindenkinek a szíve kéréseit ebben a témában.

A fenti gondolatokkal köszöntök minden édesanyát, és kívánom Isten gazdag áldását minden jelenlegi és leendő édesanya életére!

Kántor Kornél

MI LENNE AKKOR

Ó, hányszor éreztem
e fájó életben,
hogy nem szeret senki!
...Azért, mert feledtem
– s én nem tudtam szívből –
másokat szeretni...

...Azért, mert feledtem
Őt is, ki felettem
él és gondol reám:
szeretetből adta
azt, ki mindig szeret,
az édes jó anyám.

Ó, igen! Az ember
mind meglátja egyszer,
hogy önzésből szeret,
s hogy senki nem tudja
szeretni – ha rossz is –
édesanyja helyett!

Mi lenne a földön,
ha mindenki önzőn
tudna csak szeretni?
Jaj, mi lenne akkor,
hogyha az anyaszív
nem tudna szeretni?!

Balog Miklós

**„Minden imádságokban
és könyörgésekben
imádkozzatok mindenkor
a Lélek által, és legyetek
éberek, teljes állhatatos-
sággal könyörögve vala-
mennyi szentért.” (Ef
6,18)**

Pál apostol az Efézusba írt levél végére egy tömör, imádságra felszólító igeverssel tanít a mindenkiért való könyörgésre. Ebből kiderül, hogy ő maga is számít a testvériség imádságára, mint ami a bátor igehirdetés támogatása (19-20). Ha más nem bizonyítaná az ősegyház imádságban fogant igehirdetését, ebből is láthatjuk, mit jelentett számukra a testvéri ima. Mindez a 10. versben bevezető „végül...” után. Az imádságban éberséget javasol, hiszen az Isten gyermekei is képesek elaludni. (ld. a Jézussal lévő tanítványok a Getsemánéban.) A teljes állhatatosság tudatos imaélet. J.Hyde: ' Az imádság a lélek lé-

legzetvétele.’ Jónás valóban levegőhöz jutott, amikor Istenhez kiáltott. Lermontov orosz költő: „Ha sorsom néha megtapos, S bú fogja szívem át, Elmondok egy csodálatos igéjű mély imát. Megnyugtató, áldott varázs árad belőle rám, S gyógyít a szent vigasztalás, míg mondogatja szám”. D. Carnegie: „Az aggodalom elűzésének tökéletes módszere az imádság.”

Gondoljunk Dávid két bűnbánati zsoltárára (32., 51.),

Jézus Krisztus főpapi imája pedig az Atyával meglévő szoros kapcsolat tanúja. Tanítványait tanította imádkozni: Mt 6, 9-14. Ő maga éjszakákat töltött imádságban. A Getsemánéban verejtékezve imádkozott... értünk!!! Az imádság nem passzivitás, hanem rákapcsolódás Isten hullámhosszára.

Néhány gondolat az Ige és imádság kapcsolatáról: „Kis Ige kis imádsággal: a lelki élet halála. – Sok Ige kevés imával: beteges lelki élet. – Sok ima kevés Igével, több erőt ad, de állhatatosság nélkül. – Sok imádság és sok Ige naponta, az egészséges lelki élet jele.” (Ismeretlen szerzőtől.)

Van dolgunk: „minden szentért” – imádkozni: vegyük sorra: saját családunk, saját lelkészünk, saját gyülekezetünk, egyházunk, a protestánsok, katolikusok, szabad egyházak földrészenként, külön az ismerősökért, az üldözött keresztyénekért, a győzelmes keresztyén misszióért, a világ békekéért, Jézus Krisztus megismeréséért.

„VALAMENNYI SZENTÉRT” –
IMÁDKOZZUNK!!!

Kiss Emil

Egy sátánista különös megtérése

Amerikából oly igen sok ostobaság és gonoszság terjedt el a nagyvilágban! Már a pártállami időkben, Fekete Gy. Attila cikket írt a sátánistákról. A bigott vallásosság, a szekták és a szélsőséges nevelők együttes hatásának tulajdonította a „sátán gyülekezete” vallásfelekezetet. 1966-ban előbb rokonszenvesen tüntette fel őket, mint antivallásos intézményt, csak amikor a rokonszeny 1990-ben két gyilkosság miatt hírhedté vált, akkor döböntek meg.

Kiderült, hogy ez nem vallás, nem is szekta, hanem elkezdődött e földön a világtörténelem legborzasztóbb gonoszsága, a „Sátán nevében”. A nyíregyházai Logosz csoport, egyszerű megoldásként ezt a „gyülekezetet” – mondhatnám szokványos egyszerűséggel – besorolja a hazai kisegyházak közé, és a „haladás” érdekében a legszélsőségesebb ateista szektának kiáltja ki. Szerencsére akadt még római katolikus püspök, akinek más volt a véleménye, legfeljebb kiegészítette a besorolást „destruktív szekta” jelzővel. Egy kubai megbízható hírforrásban néhány hete egy szerencsétlen sátánista afrikáner élete nagy fordulatáról írtak tele két szerzői oldalt. Andres Delfino 15 évesen élte át, hogy őt a Sátán kiválasztott magának, rettegett emberré vált, sőt a saját fiát is erre a „hivatásra” nevelte, bár a fiú ezt nem nagyon akarta. Az apát egy

utcai botrány és súlyos testi sértés elkövetése vádjával elítélték, börtönbe zárták, ahol önmagába szállt. Egy börtönmissziós evangélista lelkesítette az önkritikáját, amikor szörnyű magatartására figyeltek föl. Ordított, rázkódott, a földön fetrengett, amíg az ördög elhagyta végre. Megállt a jelenete, felcsillantak a szemei, az arca elsimult, sőt mosolyogni kezdett és a rabtársak, orvosok, pszichológusok legnagyobb csodálkozására egész magatartása megváltozott. Ítélete telvén, kiszabadult, és visszatért abba a faluba, ahol kétszer özvegy emberré vált. Ahol mindenkit „megrontott”. Felkeresett egy keresztény gyülekezetet, ahol egy alkalmat kért, hogy az új életéről bizonyítást tegyen. A hívők próbaidőre utasították és annak leteltével megállapították, hogy ezt a férfit, nekik most szinte újra meg kell ismerniük. Senkit nem átkoz, hanem imádkozik mindenkire. Nem kerüli a munkát lesve a bért a gonosztetteiért a felbujtótól, hanem inkább rábeszéli, jöjjön vele és szorgoskodjon mellette a cukornád-földeken. Olvasson vele Bibliát. Amikor eljött a karácsony, egy kis csomaggal ment végig a két nagybacska házból álló falu összes lakóihoz, hogy „Isten áldotta karácsonyt” kívánjon. Elővette fiatal korában használt trombitáját, amivel játszani már rég elfelejtett, de most egyszerre csak mind szebben szól a hangszerén a gyülekezeti ének.

A legszebb, az Isten dicsőítésétől hangos faluban óriási csatát vesztett a sátán, és győzött a megváltó Jézus Krisztus.

*Kivonatos fordítás alapján összeállította
Szebeni Olivér)*

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Kedves Testvéreim, megosztok néhány történetet az ukrainai menekültek fogadási eseményeiből.

-A péntek éjjeli 20 fős csapatból az egyik 1,5 éves kisfiú kórházba került (láz, hasi problémák, nem Covid-os), imádkozunk érte! Így nem tudnak továbbmenni nélküle, és kérték, hadd maradjanak, amíg a kisfiút kiengedik.

-No ma este "kisebb" meglepetés ért bennünket. Úgy indultunk a délbudai házi csoportba családommal, hogy este jön 3 személy, holnapra meg a családtagjaik, és keddig maradnak. Mire hazaértünk, bejelentkezett és megérkezett egy 4 fős család is a félemeletre holnap délelőttig, illetve egy népes gyülekezet. Ez a 20 fős csapat 5 napja van úton, a fele gyermek. Szintén holnap délelőttig maradnak.

-Az jár a fejemben e húsvét utóján, hogy miként lehet képes az ember egyik pillanatról a másikra váltani a hétköznapi üzemmódból arra, hogy le kell zárnia az életét. Pedig háború nélkül is napról napra kerülnek emberek ebbe a helyzetbe különböző okokkal.

Az van a szívemben, hogy erre Jézus halála és feltámadása tesz késszé. Tudom, hogy ő győzött, értem és helyettem is, mindannyiunkért. Benne van minden bizalmam, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel.

Boros Dávid

Innen – onnan

Örkény István: NÁPOLYI

A fiam, a gazember nem akar beszélni. Nemsokára meglesz két éves, de annyit, hogy papa is csak kegyes úri jókedvében hajlandó kimondani. Másfelől azonban hibátlanul érti az emberi beszédet, s a legbonyolultabb feladatoknak is játszva a végükre jár. "Eredj ki a konyhába, és mondd meg az anyádnak, hogy el kell mennem, adjon ebédet." Kimegy a konyhába, valamit muzsikál az anyjának, két perc múlva itt az ebéd. Az a legingerlőbb a dologban, hogy ő nem tanulja meg a mi beszédünket, de mi az övét igen. Szép lassan rácsalogatott minket az ő kézzel, lábbal, mutogatással kevert tolvajnyelvére.

Ha valamit keres, s megtalálja, fül-sértő i - zéssel sikoltja világgá örömet, ha nem találja, egy hosszan elnyújtott nyee – vel adja tudunkra bosszúságát, de azt is olyan idegtépő hanggal, mint amikor a porcelántányéron megszalad a kés. Ha szomjas, odacibál a fiókos szekrényhez, ahol tavaly ilyenkor, amikor betegen feküdt, a szaharinos tea állt. Azóta oda járul vízért, s ha megkapta, jól eső hőmentéssel jelzi elégedettségét. Gondoltam, ebből elég. S tegnap, mikor csak ketten voltunk idehaza, leültünk szépen a szőnyegre, szemtől szembe, s azt mondtam neki: - Most pedig kedves fiam, beszélgetni fogunk. - Höm - mondta elégedetten, s biztató tekintetet vetett rám. - Nem fiam - válaszoltam határozottan. - Mi most magyarul fogunk beszélgetni. Meglóbáltam

egy tízdekás papírzacskót, melyre az Édességbolt címe volt rányomtatva, amitől az ő arckifejezése még barátságosabbá derült, azt a gyanút keltve bennem, hogy titokban nemcsak beszélni, hanem talán olvasni is tud már. Szedtem kifelé a nápolyi szeleteket, s késsel még apróbb szeletekre szabdaltam őket, akkorákra, mint egy mokkacukor. Mesterségemből kifolyólag tudom, hogy a magyar nyelv milyen gazdag szavakban. Az elsőt odatartottam az orra elé. Mondd szépen: kérek. Kitátotta, s becsukta a száját, jelezve, hogy odahelyeztessék a nápolyi. Én azonban nem az ő szájába tettem a nápolyit, hanem a magaméba, s nagy gusztussal ropogtatva kezdtem rágcsálni. - Nyee! - rikoltott fölháborodásában. Megmutattam a második nápolyit. - Mondd szépen: kérek. Nem mondta. Megettem. Elővettem a harmadikat. Mikor azt is megettem, azt mondta: bebe, amit még sohasem mondott, de nyilván azt jelenti, hogy piszkos zsaroló. A negyedik és az ötödik nápolyi tűnt fel és tűnt el, amikor - a hatodik láttán - egyszerre így szólt: - Kéek. Drámai pillanat volt. Ha most odaadom a nápolyit, akkor húsz év múlva az ideggyógyászok hipnotikus álomban fogják leszoktatni a raccsolásról. Meglehet, bestiális apa vagyok: a hatodikat is megettem. - Csak a grófok raccsolnak, kedves fiam. Mi nem raccsolhatunk, mert a te apád csak egy nyomorult író. Vidáman elmosolyodott, és így szólt. - Író. Gyönyörűen mondta. mint amikor összeroppantunk egy diót, úgy reccsent az az r. Ismerek egy kopasz írót, aki két évre elmenne juhászputyának, ha egy ilyen r – t

ki tudna nyomni magából. Őneki alkalmasint odaadták a nápolyit. Most már én is odaadtam. Lassan és látható büszkeséggel rágta, talán mert érezte, hogy ez volt az első falat, amelyért megdolgozott. Megmutattam a következő nápolyit - Mondd szépen: cukor.

A szóvégi r - t kimondani már férfimunka. Kimondta. Kimondta, hogy kenyér, hogy virág, hogy alma, hogy madár, hogy rocska...

Talán egy félóra hosszat csevegtünk kéttagú szavakban, amit mondtam, mondta utánam. Ekkor vérszemet kaptam és így szóltam: - Mondd szépen: villamos végállomás. Nézte az én mindent tudó számát, és elkezdte utána formálni az ő ajkával e két szót. De ők nem akartak világra jönni, megkapaszkodtak valahol, csak valami alaktalan habarék bukott ki a száján. Lehajtotta fejét és elkezdett sírni. Bennem pedig előötlött, amire sose gondoltam az, hogy amit tudunk, mily kínok árán tudjuk. Elszégyelltem magam, és kifújtam az orrát, és kezébe nyomtam a nápolyis zacskót, és kimentem a szobából. Tíz perc múlva benéztem hozzá, még mindig a földön ült, eszegette a nápolyit és hüppögött.

Közreadta: H.Anni

ÁLDÁSBÓL ÉLNI

Fut a vonatunk a magyar tenger partján,
s egy fürkében velem
zsibongó, kedves gyereksereg,
Hol a tó fodros tükrét figyelem,
hol rájuk figyelek.

Összetartoznak valamennyien?
Mind egy család?
Nézem a legkisebbet ölelő
kedves édesanyát...

Az édesapát, ahogyan eltréfál,
eljátszik velük a vonaton.
Mind egy család lennének?
Négy, öt, hat, hét... számlálgatom.

S végül mégis csak megkérdezem:
Ugyan hány gyermeke van
ennek a kedves családnak?"
"Tíz!" - felel az édesapa
vidáman, szívesen.

"Isten áldja meg ezt a nagy családot!"
búcsúzó, ahogy Siófokra érünk.
S elkísér az egyszerű felelet:
"Mi Isten áldásából élünk!"

Még sokáig kísérni fog,
Hiszen áldásból élni szent titok.
Áldásból élve, boldogan lehet
vállalni feladatot, terheket...
elfogadni, mint Isten ajándékát :
tíz drága gyermeket.

Nyári fényben fürdik a Balaton,
s mit habjai a vitorlásokat,
ezt a kísérőül kapott
felejthetetlen kedves mondatot:
"Mi Isten áldásából élünk!"
szívemben ringatom.

Túrmezei Erzsébet

ANYÁNK

Meghalt 1936 - ban egy asszony,
akit tíz zokogó fiú kísért a sírjához.
A temetést végző pap beszédet mondott a koporsónál... Azt mondta,
hogy a tíz fiút becsületesen felnevelni nagyobb dolog, mint végig -
verekedni a háborút. A beszéd any-

nyira hatott a gyászolók között álló őrmesterre, kinek számos vitézségi érem borította a mellét, hogy odalépett a halotthoz, egymás után leszedte rendjeleit, és rátette a sírba szálló hősi asszony koporsójára.

Ismeretlen szerző / Közreadta: H.Anni

Anyáknapi Gondolatok

➤ Értékesebb örökséget nem hagyhat gyermekeire a szülő, mint ha mindennap áldoz rájuk pár percet.

➤ - Ez a jó anyák sorsa: a jelenlétük magától értetődővé válik.

➤ - Csodálatos az, amit egy nő megbír! - Egy nő, aki anya, - egy anya, aki szeret.

➤ - Az igaz gazdag ember az, akinek a gyermekei akkor is a karjaiba futnak, ha kezei üresek.

➤ - Az anya terhesség alatti viselkedésének árát a gyerekek fizetik meg. (Bill Sullivan)

➤ - Vannak dolgok, amikről kizárólag egy anyának van fogalma. (Michelle Frances)

➤ - Köszönöm, hogy elviseltem az elviselhetetlent, hogy valamit teremtettél a semmiből. Hogy üres zsebekből is képes voltál adni. Hogy szerettél bennünket, mikor nem volt bennünk semmi szeretetre méltó.

Köszönöm, hogy a lehetetlent is megoldottad egyetlen mosolyoddal. (Pam Brown)

➤ - A világ legjobb gyógyszere: gyermekünk ölelése.

➤ - Add Istennek imádnak azokat a gyöngyeit, amelyek saját szíved bányájának mélyén fekszenek!

Közreadta: H.Anni

Gyerekszáj

-Három éves Fanni a lakásban lehúzza a zokniját mezítláb szaladgál. Segítek felhúzni a zoknit. - Te anya vagy? - Nem, én mama vagyok! - Akkor te nem tudod felhúzni! - feleli a kislány.

Vékonyné - Ildikó

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szebeni Gyuláné
Husza Tiborné	Szikszai Lajosné
Juhász Gyuláné	Szlepák Otília
Kovács László és neje	Tóth Mirella
Németh Györgyné	Török Pál
Puskás Zoltán és neje	Veress Sándor és neje
Sebők Györgyné	Vékony Józsefné
Soltész László	Vida Sándorné
Stubnya Tiborné	

„A hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt!” (Jakab 5:15)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat.

Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a járványhelyzetre tekintettel a missziós adakozást elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára.

A Budapest József Utcai Gyülekezet számlaszáma

OTP Bank: 11708001-20052126-

*

Baptista Szeretetszolgálat: Hívja a 1355-ös baptista adományvonalat! Hívásával 300 forinttal támogathatja az ukrajnai háború érintetteit. Pénzadományát „Ukrajna” közleménnyel a UniCredit 10918001-55555555-55555555-ös számlaszámon fogadjuk.

*

Kedves testvérek, elindult a jelentkezés a gyülekezeti hétvégére! Balatonszárszó 2022. május 27-29. Mivel a szállodai szobák száma limitált (ifjúsági szálláson van hely, ha a szállodai szobák betelnek), kérjük, hogy minél hamarabb jelentkezzen, aki szeretne jönni, hogy biztosan legyen helye. Aki esetleg csak egy-egy napra jönne, és szállást nem kér, az kérem keressen meg külön. A jelentkezés legvégső határideje május 15.

Fizetendő részvételi díjak [Ft/fő/2 éj]

Keresőképes felnőtt 5000 Ft

Nyugdíjas, diák 12 éves kórtól és a gyeden lévők. 2500 Ft

Gyerek 0-11 éves korig 0 Ft

Kántor Kornél T:20-770-5611

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 biblióra